

ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 112/22

Люксембург, 22 юни 2022 г.

Решение на Общия съд по дело T-797/19 | Anglo Austrian AAB и Belegging-Maatschappij „Far-East“/ЕЦБ

Общият съд потвърждава отнемането на лиценза на AAB Bank като кредитна институция

Отнемането на лиценза от ЕЦБ е обосновано в частност с допуснати от AAB Bank сериозни нарушения на правилата за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма

Считано от 2010 г., Österreichische Finanzmarktbehörde (Австрийски орган за финансовите пазари, наричан по-нататък „FMA“) издава голям брой разпореждания и налага голям брой санкции на AAB Bank, което е установена в Австрия кредитна институция. Въз основа на това през 2019 г. FMA внася в Европейската централна банка (ЕЦБ) проект на решение за отнемане на лиценза на AAB Bank за извършване на дейност като кредитна институция. Със своето решение¹ ЕЦБ отнема въпросния лиценз. По същество ЕЦБ приема, че предвид констатациите, до които достига FMA в рамките на упражнявания от него пруденциален надзор — за продължени и повторни нарушения от страна на AAB Bank на изискванията във връзка с борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма и във връзка с вътрешното управление, AAB Bank не е в състояние да осигури стабилно управление на рисковете си.

Подадената жалба против решението на ЕЦБ е отхвърлена от девети разширен състав на Общия съд. В решението си Общият съд за първи път се произнася по случай на отнемане на лиценза на кредитна институция заради сериозни нарушения на законодателството за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма и нарушение на правилата относно управлението на кредитните институции.

Съображения на Общия съд

Най-напред Общият съд констатира, че в настоящия случай са били изпълнени критериите за отнемане на лиценза, предвидени в Директива 2013/36² и транспонирани в националното право.

От една страна, Общият съд постановява, че ЕЦБ не е допуснала явна грешка в преценката, като е приела за установено, че AAB Bank е отговорно за сериозни нарушения на националните разпоредби за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма, приети съгласно Директива 2005/60³ ⁴.

¹ Решение ECB-SSM-2019-AT 8 WHD-2019 0009 от 14 ноември 2019 г.

² Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО (ОВ L 176, 2013 г., стр. 338).

³ Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2005 година за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризъм (ОВ L 309, 2005 г., стр. 15; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 2, стр. 214).

⁴ Критерий за отнемането на лиценза съгласно член 67, параграф 1, буква о) от Директива 2013/36.

В началото Общият съд отбелязва, че при упражняването на правомощието си за отнемане на лицензите на кредитните институции ЕЦБ е длъжна да прилага в частност разпоредбите на националното законодателство за транспониране на Директива 2013/36.

Той посочва, че в настоящия случай, като взема предвид в частност актовете на FMA и решенията на австрийските съдилища, ЕЦБ приема, че AAB Bank от години е нарушавало националните разпоредби за транспониране на Директива 2013/36. Всъщност то не е разполагало с подходяща процедура за управление на рисковете с цел предотвратяване на изпирането на пари, а и е било установено, че то е отговорно за сериозни, повторни или системни нарушения на националното законодателство за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма.

Общият съд приема, че като се има предвид значението на борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма, възможно е отговорността на дадена кредитна институция за сериозни нарушения да се установи въз основа на издадени от компетентен национален орган административни актове, абсолютно достатъчни да обосноват отнемането на лиценза. Обстоятелството, че нарушенията са стари или са били отстранени, няма значение за реализирането на тази отговорност. Всъщност приложимото национално законодателство не изисква да се спазва някакъв срок, в който да се вземат предвид предходните актове, в които се установява отговорността. То не изисква и сериозните нарушения да не са прекъсвани или все още да са налице към момента на приемането на решението за отнемане на лиценза, още повече че в случая нарушенията са констатирани само няколко години преди приемането на обжалваното решение. Що се отнася до тезата на AAB Bank, че нарушенията са били отстранени и затова вече не може да са основание за отнемане на лиценза, Общият съд уточнява, че подобен подход би застрашил целта за защита на европейската банкова система, тъй като би дал възможност на кредитните институции, които са извършили сериозни нарушения, да продължат да извършват дейността си, докато компетентните органи пак не докажат, че те са извършили нови нарушения. Освен това, след като с влязъл в сила акт е установено, че е отговорна за сериозни нарушения, кредитната институция не може да се позовава на евентуалното изтичане на давността за тези нарушения.

Общият съд отхвърля и доводите, с които AAB Bank оспорва сериозността на констатираните нарушения.

В това отношение той по-конкретно подчертава, че сериозността на нарушенията не може да се оспорва на етапа на административното производство пред ЕЦБ, след като в актовете отпреди предложението на FMA за отнемане на лиценза, които вече са влезли в сила към датата на обжалваното решение, компетентните органи са приели, че AAB Bank е отговорно за тези нарушения. Освен това предвид целта за осигуряване на защитата на европейския банков пазар не може да се възразява срещу извода на ЕЦБ, че системните, сериозни и продължени нарушения на националното законодателство за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма трябва да се квалифицират като сериозни нарушения, даващи основание за отнемане на лиценза.

От друга страна, Общият съд потвърждава поддържаната от ЕЦБ теза, че AAB Bank не е разполагало с правилата за управление, изисквани от компетентните органи съгласно националните разпоредби за транспониране на Директива 2013/36⁵. В този контекст той отхвърля доводите на AAB Bank, че към датата на обжалваното решение то вече не е извършвало нарушения на законодателството относно правилата за управление. Той посочва, че нито Директива 2013/36, нито приложимото национално право може да се тълкува в смисъл, че миналите или частично поправените нарушения не са основание за отнемане на лиценза.

По-нататък Общият съд стига до извода, че ЕЦБ не е допуснала грешка, като е отказала да спре прилагането на обжалваното решение. Той в частност отбелязва, че отказът ѝ да спре незабавното прилагане на това решение не е попречил на AAB Bank да подаде жалба за отмяна и молба за постановяване на временни

⁵ Критерий за отнемането на лиценза съгласно член 67, параграф 1, буква г) от Директива 2013/36.

мерки. Освен това председателят на Общия съд разпорежда спиране на изпълнението на обжалваното решение шест дни след приемането му за времето до произнасянето по молбата за постановяване на временни мерки. В този смисъл не може да се констатира никакво нарушение на правото на ефективна съдебна защита.

След това Общият съд постановява, че обжалваното решение е прието при спазване на правото на защита на AAB Bank. В този контекст той уточнява, че AAB Bank е било надлежно изслушано при приемането на обжалваното решение. Всъщност то е получило възможност да представи становището си по проекта на това решение. За сметка на това ЕЦБ не е била длъжна да съобщава на AAB Bank проекта за решение на FMA и да му дава възможност да изрази становище по него.

Освен това Общият съд констатира, че в случая ЕЦБ не е пропуснала да определи, провери и прецени грижливо и безпристрастно всички фактически обстоятелства, които са релевантни за отнемането на лиценза. Конкретно, ЕЦБ надлежно, след своя оценка на въпроса, се съгласява с констатациите на FMA за извършването на нарушения от страна на AAB Bank, потвърдено както с административните актове на FMA, така и с актовете на националните съдилища. В резултат от своята оценка ЕЦБ окачествява разглежданите факти като доказващи, че е установено, че AAB Bank е отговорно за сериозно нарушение на националното законодателство за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма. Също така, ЕЦБ не се е ограничила с това да възпроизведе направените от FMA констатации в смисъл, че AAB Bank не разполага с необходимите правила за управление. Напротив, ЕЦБ се е основала на своята преценка за спазването на приложимите национални разпоредби в това отношение.

Накрая Общият съд отхвърля довода на AAB Bank, че обжалваното решение е унищожило икономическата стойност на акциите, които неговият акционер притежава в капитала му, и е накърнило същината на правото на собственост на този акционер. Всъщност AAB Bank не притежава това право на собственост и следователно не може да се позовава на него за целите на своята жалба за отмяна.

ЗАБЕЛЕЖКА: Жалбата за отмяна цели да бъдат отменени актове на институциите на Съюза, които противоречат на правото на Съюза. При определени условия държавите членки, европейските институции и частноправните субекти могат да сезират Съда или Общия съд с жалба за отмяна. Ако жалбата е основателна, актът се отменя. Съответната институция трябва да отстрани евентуалната празнота в правото, създадена с отмяната на акта.

ЗАБЕЛЕЖКА: Актът на Общия съд може да се обжалва пред Съда само по правни въпроси в срок от два месеца и десет дни, считано от съобщаването му.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Общия съд.

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 4293.

Кадри от обявяването на решението са достъпни на [„Europe by Satellite“](#) ☎ (+32) 2 2964106.

Поддържайте връзка!

